

המשכן במציאות רבודה

בשילה הקדומה מתקיים בשבועות האחרונים סיור וירטואלי במשכן שילה עם משקפות מציאות רבודה. בעזרת המשקפות, יכולים המבקרים לדמות ביקור חוויתי ומרגש במשכן עצמו.

הילולת האבות במערת המכפלה

8

את מכניסה אחי לבלבלה

6

טלי ואיציק עגיב

4

מדרור המייסדים

הרב אהרון כהן

ראש תכנית "מאמינים במשטרה" ורב היישוב יקיר

ואת קצב בניית הלבנים: "היו הנוגשים באים ומונים הלבנים. נמצאו חסרות, היו הנוגשים מכים את השוטרים, והשוטרים היו מכים על יתר העם ולא היו מוסרים אותם ביד הנוגשים. אמרו השוטרים: מוטב לנו ללקות ולא יכשל יתר העם."

השוטרים מוכנים לסבול למען העם, תפקידם כשוטרים אינו מרחיק אותם מסבל העם אלא להיפך, הופך אותם לרגישים יותר, לכואבים יותר את העם ואת סבלותיו. השוטרים אינם הופכים להיות אנשי אכיפה ללא רגש וללא חמלה אלא להיפך, תפקידם מעצים בהם את הרגישות ואת הדאגה לכלל ישראל.

על הפרשה - שופטים

שופטים ושוטרים

צירוף תפקידים אלו - שופטים ושוטרים - נראה כצירוף טכני של שני תפקידים שונים, אך חז"ל מבארים כי יש כאן חיבור ערכי בין התפקידים, כי יש כאן הקבלה מוסרית אשר מתגלה בשיאה בחיבור היסטורי, בו מתברר כי השוטרים הראשונים של עם ישראל הם גם השופטים הראשונים.

המפגש הראשון בתורה עם שוטרי בני ישראל מופיע בספר שמות, וכך כותבת התורה: "וַיֵּכֶן, שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל". מסבירים חז"ל כי שוטרי בני ישראל היו עומדים בתווך בין נוגשי מצרים המבקשים לזרוז את העבודה

צוות המשא ומתן של הנשיא טראמפ יגיע השבוע שוב לישראל לפגישות עם ראשי המדינה והרש"פ. כמו בכל פעם, אבו מאזן יבקש להקפיא את הבנייה ביהודה, שומרון ובקעת הירדן על מנת לפתוח בשיחות. השלום בינינו לבין הערבים אינו תלוי בבנייה ביהודה ושומרון, אלא ברצינות של הרש"פ ושל העומד בראשה בהפסקת ההסתה לטרור. השבוע בישעמדה - מדוע הבנייה איננה החסם לשלום המיוחל.

המשך בעמוד הבא

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
19:44	18:46	19:47	18:31
19:47	18:49	19:49	18:51
19:48	18:42	19:50	18:43

זמני השבת

המשך בעמוד 3

מדרך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

מחיר מבצע לרגל
ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה:

www.yeshaclick.co.il
052-5665052

10.1.17

מועצת יש"ע מציגה: מדריך למעיינות הכבושים | צפריר רנת
הספר "מעיינות" מרכז מסלולי טיולים שהכשירו המתנחלים לעשרות מעיינות...

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית וההקלאית של הגדה המערבית? מלטבול בבריכה קרירה ביום קיץ לוהט ולהריח את פרי הבוסתנים שעה שנופי ארץ אבות עוטפים אותך מכל עבר? הספר החדש שהוציאה..."

הארץ

השטח המזערי עליו יושבים היישובים הישראליים באזור לא אמור להפריע למנהיגי הרש"פ להפסיק את ההסתה והטרור בתחומם, וכך לבנות חברה שרוצה לחיות בשלום גם בעתיד.

נושא הבנייה אינו הנושא המרכזי בסיפור. ישנם נושאים רגישים יותר לחברה הישראלית, אשר עליהם יש לתת את כובד המשקל, כמו בטחון, חלוקת ירושלים, עתיד הפליטים, השליטה על מעברי הגבולות ועוד. כעת ברור יותר ויותר לעולם שוויתור על שטח למשטר ערבי, אינו יכול להביא שלום, אלא להיפך. ובוודאי שלא ויתור על חבלי מולדת.

הבנייה הישראלית ביהודה ושומרון אינה מהווה גורם מעכב לשלום בינינו לבין ערביי האזור. יותר מכך, הבנייה שלנו ברחבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן מקדמת את הכלכלה באזור, שהיא הבסיס החזק ביותר לדו-קיום. עשרות אלפי עובדים מתבססים על הכלכלה הישראלית ומשתמשים בה לקיום משפחתם.

השלום מהווה דרך חיים גם עבור תושבי יהודה ושומרון. במשך שנים שואפת מדינת ישראל לשלום עם סביבתה הקרובה והרחוקה ועם חלק משכנותינו אנו גם מצליחים לקיים יחסי שלום יציבים ומשמעותיים. מי שרוצה שלום לא מסית ומחנך לאלימות ולא מבקש מהצד השני להפסיק את שגרת חייו. ראוי שמסר זה ישמע גם בפגישות.

כשבוחנים את הסיבות לכישלונות החוזרים ונשנים של התהליכים וההסכמים בין ישראל לרש"פ, אף פעם הבנייה לא הייתה מחסום בפני הסכם. הסכמי אוסלו הופסקו בגלל הפרות קשות של הרש"פ שזרעו טרור והרס במדינת ישראל. מפגשי הפסגה שקיימו ראשי ממשלת ישראל אהוד ברק ואהוד אולמרט עם ראשי הרש"פ בשנת 2000 ובשנת 2008, נחלו כישלון בגלל דרישת הערבים לאשר החזרת מעל ל-100,000 ערבים לתחומי מדינת ישראל

מכך, מדינת ישראל הקפיאה את הבנייה בכל יהודה ושומרון במשך עשרה חודשים, על מנת להראות רצון טוב וכתנאי מקדים למשא ומתן, אך אבו מאזן סירב לשבת ולהגיע להבנות, ללא התחייבות ישראלית מראש לנסיגה מלאה לקווי 67' הכוללים את ירושלים והכותל המערבי, וכמובן בלי התחייבות להכרה במדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי.

נתוני השטח והבנייה באזור מדגישים טיעון זה. אזור יהודה ושומרון מתפרס על פני 5,722 קמ"ר. מתוכם 40% נמצאים בשטחי B-I A, שנמצאים על פי הסכמי אוסלו תחת אחריות הרשות הפלסטינית ושאר השטח בשליטה ישראלית. כל היישובים הישראליים נמצאים אך ורק בשטחי C שבשליטה ישראלית. השטח הבנוי ביישובים ובערים הערביות במרחב, שנמצאים תחת שליטת הרשות הפלסטינית, עומד על כ-20% מהשטח, מהם 16% בשטחי B-I A.

עד לפני עשור, השטח הבנוי הפלסטיני עמד על 14%, ואילו היום הוא עומד על 20%. כל מי שמסייר בשטח רואה את פריסת הבנייה הערבית ללא גבולות, את התרחבות הבנייה שלהם על פני שטחים פתוחים, מול האישורים המועטים שניתנים להתיישבות הישראלית.

השבוע יגיע שוב מארצות הברית צוות המשא ומתן של הנשיא דונלד טראמפ למזרח התיכון על מנת לדון בתהליך השלום. כשאיירופה והעולם המערבי נתונים תחת מתקפת טרור אסלאמי קשה, דוגמת הפיגוע בשבוע שעבר בספרד, ההתעניינות במזרח התיכון יורדת.

המזרח התיכון הפך לאזור סוער והפכפך שמשליך על יבשות אחרות. דווקא בתוך מרחב כאוטי זה מצליחה מדינת ישראל לשמור על יציבות דמוקרטית כבר שנים רבות. יזמות, חדשנות, סייבר וטכנולוגיה מתקדמת הפכו את ישראל לאבן שואבת להשראה למדינות רבות בעולם.

תפיסת העולם שמדברת על הקמת מדינה ערבית נוספת בהרי יהודה ושומרון, בנוסף לרצועת עזה, מציגה זאת כמהלך שיביא את השלום לאזור וישכין שקט במרחב המזרח התיכון וביחסי מדינת ישראל והערבים. תומכי מהלך זה טוענים ללא הרף כי הבנייה הישראלית בשטחי יהודה, שומרון ובקעת הירדן מונעים אפשרות לנהל דיאלוג ולהגיע להסכמות. כפי ששמענו לא פעם, וכנראה שדרישה זו תעלה שוב מול המשלחת שמגיעה השבוע, מנהיגי הרש"פ יבקשו הקפאת בניה ישראלית כחלק מתנאי הכניסה למשא ומתן.

אולם, כשבוחנים את הסיבות לכישלונות החוזרים ונשנים של התהליכים וההסכמים בין ישראל לרש"פ, אף פעם הבנייה לא הייתה מחסום בפני הסכם. הסכמי אוסלו הופסקו בגלל הפרות קשות של הרש"פ שכללו שימוש בנשק חם שהועבר למשטרה הפלסטינית נגד חיילי צה"ל, וארגוני טרור שצמחו ונתמכו על ידי ערפאת ימ"ש וזרעו טרור והרס במדינת ישראל. מפגשי הפסגה שקיימו ראשי ממשלת ישראל אהוד ברק ואהוד אולמרט עם ראשי הרש"פ בשנת 2000 ובשנת 2008, נחלו כישלון בגלל דרישת הערבים לאשר החזרת מעל ל-100,000 ערבים לתחומי מדינת ישראל, תחת הצגת הרעיון שכביכול מדובר ב'פליטים', למרות היותם דור שלישי או רביעי לאזרחים שעזבו את בתיהם בשנת 1948 ועברו לאזור בשליטת ירדן או מצרים. גם בשנים האחרונות, הופסק המשא ומתן עקב דרישת אבו מאזן לשחרר מחבלים-רוצחים בעלי אזרחות ישראלית. ויתרה

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלום
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובבריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

להיווצר מן הריחוק בין העם למערכת. ר' יוחנן אף מונה אטימות זו כאחת הסיבות לחורבן, באומרו כי בית המקדש נחרב על שדנו בו דין תורה ולא העמידו דבריהם לפני משורת הדין. ר' יוחנן גם אומר כי השופטים אמנם דנו דין תורה, אבל נאטמו, לא חזו את כאב העם, את צרת האדם הפרטי ולכן לא ידעו לפעול בעת הצורך לפני משורת הדין. השופט והשוטר הישראלי הם אנשי צדק, אנשי "לפנים משורת הדין", הם כואבים את כאב העם ורק מתוך כך ורק לשם כך יושבים על כס השיפוט, רק לשם כך הם לובשים מדי שוטר ורק מתוקף כך הם משמשים בתפקידם.

על כן ממנה הקב"ה את השוטרים להיות השופטים הראשונים של עם ישראל. התורה בפרשתנו באה להזכיר לשופטים ולשוטרים לדורותיהם כי עליהם להיות מחוברים סביב תכונה זו - אותה התכונה ההיסטורית אשר נתגלתה בשוטרי ישראל ואשר בזכותה נתמנו לשופטי ישראל הראשונים. דרישת התורה מעם ישראל היא לא להסתפק רק במערכת היוצרת סדר וחוק, במערכת הפועלת רק כדי למנוע אנרכיה, אלא לשאוף לרף מוסרי גבוה יותר, רף של "צדק צדק תרדוף", לא רק שאיפה לצדק אלא גם לצדק מהצדק עצמו. צדק מהאטימות היכולה

תכונה זו עומדת גם במרכז החיפוש אחר תכונות השופט. כאשר נדרש משה למנות סנהדרין, אומר לו הקב"ה: "אֶסְפֶּה לִּי שְׂבָעִים אִישׁ, אֹמֵר מֹשֶׁה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינִי יוֹדֵעַ מִי רֹאֵי וּמִי אֵינִי רֹאִי", אֹמֵר לוֹ רַב־שׁ"ע: "אֲשֶׁר יִדְעַת כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשׁוֹטְרֵי". "אֹמֵר הַקֶּבֱ"ה: כְּדֹרֶךְ שֶׁנִּצְטָעְרוּ בְּצִרְתָּן עֵתָה יִתְמָנוּ בְּגִדּוֹלָתָן". מדגיש הקב"ה בפני משה רבנו כי התכונה החשובה ביותר לשופט היא תכונת השוטר, המוכנות לסבול למען העם, היכולת לכאוב את כאב העם. כס השיפוט יכול להרחיק את השופט מתחושת העם, מכאביו וממצוקותיו, יכול להופכו לשופט הרואה בחוק היבש את העיקר ומפספס את שאיפת החמלה והחסד,

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!

טלמון

קהילה לפיך בית

בתים אחרונים בשלב א' | איכלוס מידי

גינה גדולה | מחסן צמוד | חניה פרטית

- שלב ב' נפתח בקרוב -

15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש

www.nofeytalmon.co.il

צור 052-3833889

בארכיון משפחת עגיב

איציק וטלי עומדים יחד ליד הקראון

אמנם השערת העיתונאים לא הייתה מבוססת, כי הגרעין התגבש עוד הרבה קודם לביקור האמריקאי, אך הנהלת 'אמנה' קיבלה שבחים רבים על יכולתם להקים יישוב בזמן קצר כשזה.

עולים לקרקע בין זיכרון לעצמאות ביממה אחת של סיקור תקשורתי רחב היקפים התחלנו את דרכנו עם פרסום ואהדה שלא ציפינו להם. כשהגענו עם המשאית שלנו חיכו לנו עשרות צעירים ומבוגרים עם דגלי ישראל, שירים וריקודים בכניסה לדרך המובילה ליישוב. היה זה יום מלא לחץ ואנרגיות, לא ידענו אם יתנו לנו להיכנס ליישוב ואיך נתמודד מול ארגוני השמאל שהודיעו כי יחסמו אותנו והגענו ליישוב. איציק הסתכל על שורת הקרואנים, הצביע על אחד שהיה בזווית נהדרת לכיוון הנוף ואמר "זה הבית שלנו". הפועלים, שנדבקו בהתלהבות של כולם, פרקו את כל הציוד שלנו וצעדו איתו כמאה מטרים בסלעים עד לכניסה לקרואן. עוד לא היה פיתוח, לא רחוב מסודר ולא כלום מלבד שורה של מבנים. היה זה ערב יום הזיכרון ולאחר יום שלם של פריקה וסידור הבית נסענו להורים של איציק שגרו בקדומים כדי להתקלח, שהרי לא היה לנו עוד מים, ביוב או חשמל אצלנו. כשירדנו מהרכב בקדומים נשמעה הצפירה של יום הזיכרון. קול חזק מפלח את המדינה כולה. בתוך כל המולת היום של העלייה לקרקע לא חשבתי על כך שתגיע הדקה הזו. זה היה רגע עצום, רגע שמחבר בין עולמות של עשייה, של חיים ומוות, של זיכרון וגאולת הארץ.

בפתח הבית ביום שלאחר מכן נסענו להביא את הילדים מההורים בגבעתיים, כשחזרנו ליישוב ראינו עשרות צלמים, חברי כנסת והמולה בכניסה. הרגשנו שאנו חייבים לעשות מעשה שייזכר ברע זה והודענו כי אנו עושים "קביעת מזוזות" בפתח הבית בעוד כחצי שעה, איציק ניגש לזמביש וביקש ממנו להיות זה שיקבע את המזוזות, אך הוא סירב מיד ואמר כי בני קצובר, ממקימי אלון מורה ומייסדי גוש אמונים נמצא פה וכי מן הראוי שהוא זה שיקבע. לבסוף החלטנו ששניהם יעמדו בפתח הבית, ויחד עם כל הקהל שעמד אתנו ברכנו

באזור. עודני רואה את רון מצביע אל עבר גבעה קירחת שבמרכז צומח עץ גבוה, "רואים את העץ הזה?" הוא שאל, שם יקום היישוב שלכם. היום, באותו המקום אליו רון נחמן הצביע ממשיך העץ הזה לצמוח וזוהי כיכר היישוב שלנו.

שבת ניבוש הייתה אישה מיוחדת במינה מטעם 'אמנה', אינה, שליוותה את כל התהוות הגרעין ונתנה את עזרת 'אמנה' בהחלטות השונות. ערכנו פגישות רבות בבתי החברים, כאשר השיא היה בשבת שערכנו בכפר הנוער "הודיות". הייתה זו שבת הגדול שלפני חג הפסח, ואל הקבוצה הצטרף גם זמביש יחד עם משפחתו. שבת זו הוגדרה מראש כ"שבת גורלית" בה יוחלטו ההכרעות החשובות על היישוב ובמוצאי שבת ערכנו הצבעה שבה הוחלט מי מתחייב לעלות לקרקע. הרגשתי במשך כל השבת כי "הכל דיבורים", ולמרות שחלק מהנושאים היו הגנרטור, מים ודרכי הגישה ליישוב, שאלו נושאים פרקטיים, לא היה ברור עדיין מי יצביע בידיו ויקום ברגליו להקים את היישוב בפועל. מיד בצאת השבת פניתי לשניים מחברי הגרעין ועודדתי אותם להצביע יחד אתנו לעלות לקרקע, ההתלהבות והנחרצות שלנו סחפה את החברים ויחד אתנו התגבשה קבוצה של עשר משפחות שהחליטו על תאריך עליה לקרקע. המועד היה ביום העצמאות שהתקרב.

כשמזכיר המדינה הגיע השנה הייתה 1991 והתחלנו בארגונים לעלייה ביום העצמאות. התקבלה ידיעה שארגוני השמאל מבקשים כי לא נעלה בה' באייר כי זהו יום חג, נענינו לבקשתם והקדמנו את יום העלייה לג' באייר. באותם ימים ארגוני השמאל לחצו על ראש הממשלה דאז, יצחק שמיר, שתמך בהתיישבות, למנוע הקמת יישובים ביהודה ושומרון. כדי לחזק את לחצייה הגיע לביקור ג'ימס בייקר, שהיה מזכיר המדינה האמריקאי. הסתדר כך שבדיוק ביום נחיתתו בארץ עלינו אנו על הקרקע, התקשורת געשה ועשרות כתבים התייצבו לצלם ולתעד את המאחז החדש שהקימו אנשי 'אמנה' בזמן כל כך קצר כדי להוכיח לבייקר שאנחנו חזקים.

// מראיינת: עדי מלט

טלי ואיציק עגיב, ממקימי היישוב רבה שבמרכז השומרון, ישבו איתי לראיון ארוך ומרתק בו סיפרו את סיפור היישוב עם מבט של געגוע ובת שחוק של זיכרון מתוק. יחד עם שאר התושבים הם ממשיכים להעצים גם היום את הפעילות היישובית ואת העסק המשפחתי במקום.

יוצאים לשומרון גדלנו שנינו ברחובות הצפופים מלאי הבניינים בגוש דן, כשהפכנו חברים בשנות העשרים לחיני התחלנו לטייל ולשוטט יחד במרחבים הפתוחים שממזרח לנו, הרי השומרון, ששבו את ליבנו עם האוויר הצלול. יחד הסתובבנו בכפרים, במצודות קדומות ובנחלים שהיום צריך תיאומים רבים כדי להגיע אליהם. באותה תקופה, קדומים הייתה בתחילת דרכה וההורים של איציק עברו לחזק את הגרעין שהמשיך לקדומים צפון, הם גרו שם יחד עם שלוש משפחות בתנאי מחיה בסיסיים בלבד. האידאולוגיה הצינונית יחד עם היופי הטהור היו את המקור לידיעה הברורה שנרקמה בנו כי הבית שלנו יהיה בשומרון, ובאמת, כשהתחתנו חיפשנו מקום שיתאים לציפיות שלנו. הסתובבנו בין היישובים הצעירים שקמו באזור ולא מצאנו שום מקום ששבה את ליבנו כפי שציפינו שיקרה. בשלב זה פנינו לאמנה' שימצאו לנו גרעין שאליו נוכל להצטרף כזוג צעיר.

מעץ למרזח היישוב מיד אחרי הטלפון הראשון שלנו לאמנה' הם הציעו את גרעין "תאנה" שהיה מיועד לקום ליד היישוב קדומים ולא התגבש מסיבות שונות, אחריו הציעו לנו את גרעין "ברוכין" ואנחנו הצטרפנו לחבורת צעירים מיישיבת נחלים שהיו בדרכם להקים יישוב חדש במערב השומרון. החל גיבוש הגרעין ואמנה' קבעו לנו תאריך בו נצא לראות את שטח היישוב. שבועיים לפני התאריך שונה יעד המקום ועבר מעט מזרח, למרזח השומרון. ביום הטיול המיועד נסענו עם אוטובוס בהדרכת רון נחמן שהיה ראש העיר אריאל וחבר טוב של ההתיישבות החדשה

וזרקו אותם בכניסה למבנה. כשחזרו הילדים מהגן הם נשארו עומדים ליד ערימות הציוד שלנו, המון דברים התקלקלו וכשאני הגעתי מהעבודה לאחר מכן מצאתי אותם עומדים כך, המומים. השוטר שניהל את הפינוי החזיק בידי את קופסת המפתחות של הבתים ונסע לאריאל, כך אמר וכך חשבנו. אך מסתבר שאותו בחור צעיר היה מזועזע מהסיטואציה ונסע מיד למשרד השיכון. הוא נכנס לשר אריאל שרון והניח אצלו את מפתחות הבתים יחד עם אמירה שהוא אינו מסוגל להיות שותף לפינוי שכזה. באותו הערב נסע זמביש ידידנו להביא את המפתחות ונכנסנו לבתים החדשים בשמחה וריקודים.

גינה לי חביבה יחד עם הבית החדש התחלנו להקים עסק משפחתי, כשנשאלנו בהתחלה על ידי 'אמנה' מה הצרכים שלנו ביישוב ביקשנו לקבל מקום שנוכל לפתוח בו חנות לציוד גינון וחקלאות. החיבור לקרקע משמעותי עבורנו והחלטנו שאנו רוצים לפתח את החקלאות והגינות הפרטי בשומרון. כשנכנסנו לשכונת הקרוואנים קיבלנו גם מבנה לחנות. בשנת 1998 איציק חלה במחלה קשה ויחד עם ההתמודדות, למרות הקשיים, פתחנו את העסק שאנו מאמינים בו. במשך השנים הציעו לנו לעבור עם העסק לאזורי תעשייה באזור שם יהיה לנו נוח יותר, אך המיקום בכניסה לרבעה הינו חלק מהאידיאולוגיה שלנו. עם תלונות רבים מהספקים שלעיתים לא מסכימים להיכנס ליישוב, נכנסים רבים וטובים מהחקלאים והתושבים בסביבה.

"את היי לאלפי רבעה" השנים חולפות להן והיישוב רבעה הולך ומתפתח, צומח ופורח. מאות משפחות נוספות ואיתן מעונות, גנים בתי ספר, אולפנה ופריקטים רבים של בנייה וחי קהילה תוססים. בכל שנה במסיבת יום העצמאות אנו עורכים יום הולדת ליישוב, כולם נרתמים לעשייה משותפת, כל אחד נותן מכישרונו, אנו מרגישים שהאחדות הזו היא זו שמרימה אותנו, מאחדת ומגבשת בכל אירוע שמח ולעיתים עצוב שקורה ביישוב יש תמיכה קהילתית. הרגשתנו היא, כי מכאן נשאר לנו רק להמשיך לצמוח ולשמוח.

בחצר הבית

צילום מיקי קרצמן

לא מוצלח, שנים רבות בית זה נשאר שומם ביישוב ונקרא "הבית הנטוש". כשעמדה שכונת הבתים החדשים הם נקראו בפי כל "בתי אשרד" על שמו של הקבלן המבצע. הבטנו כולנו אל עבר השכונה החדשה והבענו את רצוננו לעבור לשם מהקרוואנים אך הממשלה, המשטרה וגורמים נוספים מנעו את הכניסה לבתים. לאחר שראינו מידי פעם ערבים שנכנסים לשכונה וגונבים דלתות, ידיות וציוד נוסף החלטנו שלא נסכים למחדל של בתים חדשים ונטושים ונכנס למרות אי הסכמת הממשלה. התארגנו ארבע פעמים עם כל הציוד במטרה להגיע אל בתי הקבע, אך הסיוורים של המשטרה תפסו אותנו ורק בפעם החמישית הצלחנו בחמש לפנות בוקר להיכנס לבתים ולהניח את הציוד שלנו בתוכם.

קדימה לבתי הקבע עם כל הבית ארוז ומלא לכלוך ובלגן הנחנו את הראש בביתנו החדש לכמה רגעים ואז נשמעו דפיקות חזקות בדלת. שוטרים הוציאו אותנו לחקירה שנערכה בכניסה ליישוב. בצהרי היום הגיעו משאיות עם פועלים של המשטרה, הוציאו לנו את כל הדברים מהבית

ברוב עם "על שציונו לקבוע מזוזה". ההתרגשות הייתה אדירה, היה זה ביום העצמאות והעצמאות ההתיישבותית הרקיעה שחקים.

אסיפת חברים לאט לאט התחלנו להיכנס לשגררה של חיים ברביה הצעירה, הקצנו מבנה שיועד למעון רב גילאי וכל משפחה תרמה משחקים ובובות לטובת הילדים. 'אמנה' הביאו לנו רכב ישן ששימש את כל צרכי היישוב ובכל כמה ימים ערכנו אספות חברים בהם עלו לדיון נושאים שונים שהטרידו את מנוחת התושבים. לדוגמה, אחת מן האספות נגעה בנושא חבלי הכביסה. במשך שעות רבות נערך דיון איך צריך להראות, מאיזה סוג ואיפה צריך למקם את החבל בצורה שיראה אחיד בשכונה ולא יפריע לצניעות התושבים. בכל שבת הגיעו בחורים מהישיבה בקרני שומרון לחזק את המניין כדי שנוכל "לשחרר" משפחה לביקור אצל ההורים. היינו נרשמים לנסיעה לפחות חודש מראש בדף שהיה בכניסה לבית הכנסת, המשפחות שנשארו דאגו לארח בכל שבת את הבחורים, החיילים ששמרו עלינו ואורחים שהגיעו לחזק את היישוב, כך שבשנים הראשונות לא הייתה לנו שבת ללא אורחים וחברים, מה שנאמר "ללא רגע דל".

בתי אשרד בזכות הפרסום המבורך שקיבלנו במתנה אודות לביקורו של מזכיר המדינה בייקר, היישוב רבעה קיבל במה וחברות רבות עודדו אותנו במילים ואף בתרומות. משאיות הגיעו מהמפעלים בברקן ופרקו חטיפים לילדים, חברי כנסת ביקרו אותנו והביעו את תמיכתם. בראש משרד השיכון ישב באותם ימים אריאל שרון ידיד ההתיישבות ועודד את היישוב לבנות שכונה חדשה שתעצים את רבעה, היה זה ערב תוכנית ההקפאה הראשונה של ראש הממשלה רבין וחברת הבנייה בנתה במרץ רב כדי לסיים את הבניה שתאשר לפני תחילת ההקפאה. הם עבדו עשרים וארבע שעות ביממה בלחץ אדיר, ערב לפני שההחלטה נכנסה לתוקף החליט הקבלן להרוויח עוד בניין והתחיל לבנות בלילה אחד מבנה נוסף, בגלל הלחץ בזמנים הגיעו חלקים לא נכונים למבנה ובבוקר עמד רק שלד

האנדרטת משפחת ארצי

רבעה הר טרשים קירח

את מכניסה אותי לבלבלה

בצורה כזו או אחרת את ע' או את קבלת הצל"ש שלו עשה את אותו הדבר בדיוק רק מהצד השני. הכל הפך כאן לכל כך אישי ורגיש, וכל אירוע הוא חלק מאיזו קונספירציה גדולה שתביא עלינו את הסוף. ויש הרבה אמת אבל יש גם חד-מימדיות והעצמה של אירועים מסוימים על חשבון המציאות, שהיא הרבה יותר מורכבת ועמוקה ורבת צדדים ממה שאנחנו יכולים לראות, ושבלהט הוויכוח גורמים לנו קצת לסטות מהדרך. גם אצלי זה הפך להיות אישי. אני מכירה את משפחתו של ע', הייתי שם מספיק קרוב בשביל להבין שהחברים הלוחמים שלי בתקשורת וברשתות החברתיות הסתערו מהר מדי, ועל הדרך גם עשו נזקים כואבים - גם אישית אבל גם ברמה הלאומית, וזה הלחיץ אותי. הייתי רוצה שלצד הביקורת והפחדים נצליח גם לראות את הדברים הטובים שקורים כאן, שנהיה קצת פחות חשדניים על גבול הקונספירציה, שנשמע גם אנשים ממעגלים שונים, כאלו שיש להם זוויות ראייה שונות משלנו ביחס למערכות שאנחנו מבקרים. שנזכור שכל מהלך ששובר אמון במערכות המדינה יש לו מחיר כבד, ושישנו גבול דק בין ביקורת לבין משבר אמון. נראה שמה שבעיקר קורה כאן, ברמה הציבורית, בחודשי הקיץ הלוהטים האלו, זה אובדן אמון ענק במערכות השלטון, החוק והביטחון. לא יודעת מה אתכם, אותי זה ממש מדאיג, וכשהבן שלי שר כל היום "בלבלה", את מכניסה אותי לבלבלה, אני מבינה שזה בכלל שיר אהבה למולדת, ושאני רוצה להיות בצד שמחזק, לא מחליש. בצד שבונה, לא הורס. אז יאללה שייגמר כבר החום הזה ונתחיל כולנו להירגע.

ביום ראשון, למחרת הרצח, עומדת בנווה צוף ליד אמו של החייל שירה במחבל. היא באמצע ריאיון, ומתיאור האירוע אני מבינה שהיא מתחילה להגן על הבן החייל שלה. הגענו למצב מטורף, שבו אמהות צריכות לגבות את בניהן הלוחמים, כשמסביבן מחול שדים של טוקבקים, ריאיונות ופוסטים. איך אמרה לי אותה האמא - "אני רגילה, כמתנחלת, שתוקפים אותי משמאל, אבל עכשיו פתאום תוקפים אותי מימין". המשפט של אלאור עזריה הוא סימפטום של תהליך לא בריא, לדעתי, שעובר עלינו. דווקא בגלל זה אני מרגישה שמי שמנסה לשמור כאן על השפיות שלנו חייב לא להתבלבל. לא קל להיאבק בנזקים שעושים כאן ארגונים כמו שוברים שתיקה, לא קל פעמיים. פעם אחת כי צריך לפעול בתקציבים דלים כמו דוד מול גולית, וזה לא קל כי נרדמנו בשמירה. ופעם שניה כי אסור לנו להיות תמונת המראה שלהם. ההתמודדות במי שפוגע במדינה על ידי שימוש בחיילי צה"ל לא יכולה להיות באותה דרך רק הפוך. הם מבולבלים, לנו אסור להיות. נדרשת כאן דרך חדשה, אחרת, וזו דרך הרבה יותר קשה. נדרשים עירנות ואורך רוח כדי להישאר כל הזמן מחוברים למטרה, בלי לקדש את האמצעים. אסור לנו ליפול בשבי המאבק של עצמנו, גם אם נראה שיש כאן מאבק של חיים ומוות. כשע' יצא מביתו לקול הצרחות של בני משפחת סלומון, הוא לא חשב על אלאור עזריה. כשהוא ירה במחבל הוא גם לא חשב על אלאור עזריה. כשהוא לא הרג אותו הוא גם לא חשב עליו. גם אנחנו לא היינו חושבים על ההקבלה בין הסיפורים אם לא היינו עמוק בתוך ויכוח סוער. השימוש הציני וחסר האחריות שעשו בעובדה שהמחבל "נוטרל" כדי להראות שאין צורך להרוג מחבלים, הוא שימוש חסר אחריות ומסוכן, אבל מי שהחליט לתקוף

יולי אוגוסט הם חודשים חמים בארצנו, אבל משום מה נראה לי שהשנה הם היו חמים במיוחד. גובה הלהבות של המדורה עליה מתבשלת ארצנו הקטנטונה, מגיע מדי פעם לטמפ' רתיחה, וכשחם לנו אנחנו לא תמיד מאופסים. כשיש איזה ויכוח, הכי פשוט זה כשהצד השני מאבד את זה. אתה מרגיש בטוח, מבוצר מאחורי חומות המחנה שלך, והוא שם בחוץ תוקף ומשתולל. וגם אם הצליח לו, אחוות התמיכה של המחנה המופסד מנחמת, כמעט כמו צרת רבים. אבל כשהצד שלך מאבד את זה, ובכן אז זה נהיה מבלבל. משפטו של החייל אלאור עזריה הצליח להביא אותנו לרמות חדשות של התבצרות מחנאית, ובצדק. תחושת המדינה שהולכת לאבד את עצמה עוררה רבים. היא עוררה גם כמה שדים רדומים, או יותר נכון מנמנמים, כי השדים כאן לא באמת נרדמים. תוסיפו לזה את חקירות רה"מ, שוברים שתיקה, בג"ץ ותחושתו של הימין שהוא שולט אבל השמאל מנהל את המדינה, או אם לדייק - שהתקשורת השמאלנית מנהלת את המדינה, והנה לכם קלחת רותחת. בשנים האחרונות, בתוך הוויכוח הבלתי נמנע הזה, מתוך המחנה אליו אני שייכת צמחו ארגונים מדהימים, שפועלים במלא המרץ ומצליחים בעמל רב להשפיע ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת השונים נשמעים קולות שלא נשמעו בעבר, קולות שמייצגים את חברי ואותי, קולות שחשובים לי, שנותנים לי כוח ותקווה. קולות שבשבועות האחרונים הבהירו לי עד כמה בקלות גם אנחנו עלולים לאבד את זה. הרצח בנווה צוף על רקע פסק הדין והליכתו לכלא של אלאור עזריה, הבהירו לי כמה המתח הזה מכניס אותנו לבלבלה. מצאתי את עצמי

לרגל חנוכת השכונה החדשה יום מכירות חגיגי ביקור

י"ב אלול התשע"ז 03.09.2017

הפעלות מיוחדות לכל המשפחה!

אכלוס
מיידי

בית. משפחה. קהילה.

בתוך ישוב ירוק ומלא חיים עם נוף קסום של נחל קנה, נמצא הבית החדש שלכם בשומרון.

המיקום המעולה סמוך לפתח תקווה, אריאל, פארק אפק ועוד פותח לכם אינספור הזדמנויות תעסוקה במקומות המובילים בארץ בתחומים ובעיקר לגור בקהילה חמה ואוהבת

אתם מוזמנים לבוא ולהצטרף...

המשפחה התרחבה? שדרגו לבית צמוד קרקע ענק במרכז!

30,000 ₪ הנחה | 7 חד' 197 מ"ר

אתם מוזמנים לבוא לגור בבית משלכם במרכז הארץ בקהילה דתית לאומית חמה ומחבקת, 25 דקות בלבד מפתח תקווה

יום א' 03.09.2017, י"ב אלול התשע"ז
16:00 - 19:00

לא תצליחו להגיע ליום מכירות?
צלצלו אלינו ותאמו מפגש
אישי בשכונה החדשה!

נשמח בהשתתפותכם, הרשמה מראש חובה נא אשרו את הגעתכם 050-5326929 (יעקב) או באתר www.yakir1.co.il

מה קורה?

שינוי הספסלים הפשוטים, שיהפכו מזמינים ויאפשרו לתושבים לשבת יחדיו, להכיר ולהתחבר **3**. את המיזם הוציאו לפועל ילדי ונוער היישוב, אשר הגיעו למתנ"ס שהפך לסטודיו בהנחייתן של האמנית **ורדית גפני** ושל היזמית **אריאלה פיקסלר אלון**, שם צבעו וציירו על הספסלים. בין היצירות שערכו, ציירו דמויות שונות וחיות המפטפות אחת עם השנייה בצבעוניות ססגוניות שעוררה עניין רב בקרב הציבור, שביקש להציבם בקרבת מקומות התעסוקה, גני הילדים ופארקים. כעת, עורכים במתנ"ס בית אריה תחרות אשר תהפוך את הפרויקט לאקטיבי גם עבור תושבי המקום.

מטיילים בגוש כמו בכל אזור יהודה ושומרון, גם גוש עציון התמלא בימי החופש הגדול במטיילים רבים, כאשר בין האתרים המתיירים ביותר בחודש האחרון נמנים מרכז המבקרים של כפר עציון, מסלול דרך האבות, ההרדיון ושבילי האופניים **4**. רבים מהמטיילים אף נשארים ללון בצימרים החדשים בכפר עציון ומקדישים את החופשה לנופי הגוש. "הלב מתרחב כאשר רואים את הגוש שוקק חיים", מספר ראש מועצת גוש עציון **שלמה נאמן**, "הילדים טובלים במעיינות, הבוגרים יותר לומדים על ההיסטוריה דרך המיצג ודרך המסלולים השונים ברחבי הטבע וגם המבוגרים אוזרים אומץ ועולים על האומגה. ממליץ לנצל את הזמן שנותר מהחופש ולהגיע עם כל המשפחה לגוש".

תקלות מיוחדות. אנו מודים ל חטיבת יהודה, מג"ב מערת המכפלה ולמשטרת ישראל על האבטוח של האירוע. זוהי יריית הפתיחה של חגי תשרי בהם אנו צופים עוד מאות אלפים שיגיעו גם השנה".

ממשיכים לפעול לתרבות בעקבות עתירת האגודה לזכויות האזרח נגד מנגנון התמריצים והקנסות על מוסדות תרבות שמסרבים להופיע בהתנחלויות, משרד התרבות בראשות השרה **מירי רגב** הגיב לעתירה וטען כי: "מדיניות המשרד היא הנגשת תרבות לכל תושב בכל מקום ברחבי הארץ". בנוסף, משרד התרבות והספורט הציג לבג"ץ נתונים לפיהם אחוז התמיכה ביהודה, שומרון ובקעת הירדן עמד על 0.038% בלבד מכלל התמיכה הממשלתית בתחום התרבות ב-2015, ומספר המופעים שהתקיימו בו עומד על 2% מהמופעים בארץ. השרה **מירי רגב** הוסיפה "המדיניות שאני מובילה, המשלבת תמריצים חיוביים בצד הפחתה תקציבית, הוכיחה את עצמה בעליה משמעותית במספר מופעי התרבות בנגב, בגליל וביהודה ושומרון. אנו עדים בשנתיים האחרונות לתנופה תרבותית ביו"ש, בנגב ובגליל, ואסור לנו לתת יד לכל מהלך שעלול להכשיל את המהפכה התרבותית הצודקת הזו".

מציירים על ספסלים פרויקט "ספסלים מפטטים", אשר הוצב השבוע ברחבי היישוב בית אריה, מבקש להפוך את רחובות היישוב למעוצבים, באמצעות

כליזמרים בשומרון אלפי אנשים השתתפו בשבוע שעבר בפסטיבל הכליזמרים הבינלאומי שהתקיים בפעם השנייה ברציפות בשומרון. יחד איתם הגיעו אמנים מובילים מהארץ ומכל העולם, יהודים וגם לא יהודים, זמרים ונגנים, כאשר המשותף לכולם היו התרגשות והתלהבות בהופעתם. בין האמנים המופיעים היה אפשר למצוא את **יונתן רזאל**, רביעיית ז'רסן בלנד מגרמניה ממובילי המוסיקה בגרמניה, נגן הקונטרבס **גיגורי מאקושווילי** מטיבילסי, הכנר הבינלאומי **מירל רזניק**, **מוסא ברלין**, **חיליק פרנק**, **חנן בר סלע** ורבים אחרים **1**. בנוסף למופעים של האמנים, התקיימו גם תחנות מוזיקליות לכל המשפחה, נגני ומופעי רחוב, פינות יצירה לילדים ומעגלי מתופפים. הפסטיבל הופק על ידי המועצה איזורית שומרון בשיתוף פעולה עם מתנ"ס שומרון.

הילולת האבות כמדי שנה זכו השבוע אלפי מתפללים לעלות למערת המכפלה שנפתחה ליהודים לרגל ראש חודש אלול - הילולת האבות **2**. כל אולמות התפילה נפתחו לטובת המתפללים, כולל אולם יצחק, שבדרך כלל סגור. במסגרת התפילות הצטרפו למתפללים הרבים במערה רבנים חשובים ורבים, ביניהם הרב אליעזר ולדמן, מדור המייסדים של היישוב היהודי בחברון. אלימלך קרזן ממנהלת מערת המכפלה אמר: "התפילות עברו בשלום ובהצלחה וללא

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: קובי הראתי, מנהלת מערת המכפלה, רעות תשובה, דוד אסולין, אלי פרכטר,
יניב בן יהודה **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים
ביהודה ושומרון וחבל עזה
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 02-6516662
פקס 02-6516662
www.myesha.org.il